

Dagthema: Verlangen naar verbinding

Overweging 17 november 2019

Gastvoorganger: Helma Schenkeveld

Wij zijn in De Duif in onze wekelijkse vieringen steeds op zoek naar vernieuwing van liturgie: in prachtig gezongen en gesproken geloofstaal, in de symboliek van het samen breken en delen van brood en wijn, in de uitgestoken hand naar ons dagelijks leven.

Onze inspiratie is geworteld in de bijbel en de christelijke traditie. Vaak laten we ons ook raken en verrassen door andere tradities en wijsheidsliteratuur. Dat levert nieuwe zienswijzen op, eigentijdse thema's en een verrijking van onze eigen blik. Door een geest van verbondenheid en oprechte betrokkenheid ademt de viering diepgang in je gewone leven. De Duif biedt je dit graag aan. Iedereen is welkom, jong en oud, ongeacht je achtergrond en wie of wat je ook bent.

Openingsgebed

Aarde en vuur, water, lucht en metaal.
Licht en duisternis,
het zijn de basiselementen in ons bestaan.

Het is de inspiratie van de Geest,
die onze ziel tot leven wekt.
Laten wij dit uur ruimte geven aan de Geest,
om te ontdekken
wat gedaan kan worden,
opdat wij opnieuw
Verbinding zullen ervaren.
Amen

Lied

Anneke Meiners / Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Welkom en inleiding

Gebed

God, die met je tomeloze energie
ons en onze wereld hebt geschapen,
geef ons van je kracht,
opdat wij bestand zijn tegen
ziekte en zorgen,
onrecht en kwaad,
angst en verdriet.

Geef ons kracht
om te steunen en steun te ontvangen,
om vast te houden en los te laten,
om te genieten van het leven
en ons plezier te delen.

Geef ons kracht
om te blijven geloven in onze dromen,
om telkens anders te kijken
naar de mensen om ons heen.

Geef ons kracht
om de toekomst met vertrouwen
tegenmoet te treden. Amen.

Lied

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

De woorden die wij spraken tot elkaar,
haastige harde lieve onverstane,
de nacht die wij verzwegen voor elkaar,
de bange dromen, de doorluchte wanen,
de dagen die wij gingen met elkaar
in donker woud door schaduwlichte lanen.

De mensen die wij werden één voor één,
spelende handen helderziende ogen,
lichamen stromend water steen en been,
vurige zielen vonken mededogen,
die ene die wij zijn en anders geen,
die anderen die wij nog worden mogen.

Dit niets dat overleeft ternauwernood,
dit alles dat ik ben in vrees en beven,
dit enig hier nu tegen doem en dood,
dit korte, lichte, lange eigen leven
dat wij ontvangen als genadebrood,
dat ons gegeven is en blijft gegeven.

1e lezing uit De kunst van het afscheid nemen, Claire van den Abbeele

Verbinding is toewijding
In een zee van heimwee
Voelen we vlijmscherp de diepe nood,
De hunkering naar zich verbonden weten,
Naar heel en volledig zijn.

....Het verlangen naar verbinding is een oerverlangen naar een veilige haven om aan te leggen. Het wordt gewekt door een verlangen naar iets, dat méér is. Het ontspringt uit de hunker naar iets, dat voorbij de kortstondige vervullende momentopnamen van het dagelijkse gaat. Het heeft te maken met een vrijlatende verbondenheid in overgave, in toewijding, én met de bereidheid zich te laten dragen door een Liefde die groter is dan zichzelf.

Lied

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Liefde. Liefde.
Liefde, lichaam van zon
zachtheid van de sterke
liefde ziel van ontferming.

Woord lankmoedig en trouw
fijner dan fijngoud
zoet als de zoetste honing.

Tienvoud in ons midden, water uit de rots,
vogels uit de hemel, land ons beloofd,
wijnstok, oogst van tarwe, brood der armen.

Woord in ons vlees,
rots van erbarmen,
sterk als de dood ben je. (2x)

Liefde. Liefde.

2e lezing uit Lucas 20: 20-26

Ze hielden hem echter in de gaten en stuurden er spionnen op uit die zich als rechtvaardigen moesten voordoen, in de hoop hem te betrappen op een onwettige uitspraak, zodat ze hem konden uitleveren aan de overheid, aan het gezag van de prefect. Ze vroegen hem het volgende: "Meester, we weten dat wat u zegt en leert juist is en dat u spreekt zonder aanzien des persoons, en dat u in alle oprechtheid onderricht geeft over de weg van God. Welnu, is het toegestaan belasting te betalen aan de keizer of niet?" Maar Jezus doorzag hun sluwe opzet en antwoordde: "Laat mij eens een denarie zien. Van wie zijn de afbeelding en het opschrift op deze munt?". "Van de keizer", antwoordden ze. Daarop zei hij tegen hen: "Geef wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort." Ze slaagden er dus niet in om hem ten overstaan van het volk te betrappen op een onwettige uitspraak, en omdat ze geen raad wisten met zijn antwoord, deden ze er het zwijgen toe.

Overweging

De mensen die wij werden één voor één, dansende handen, helderziende ogen. Lichamen, stromend water, steen en been, vurige zielen, vonken, mededogen.

Kijk dat klinkt mij al als muziek in de oren. Stromend water, dansende handen, vurige zielen. Dat voel ik! En wat zongen we verder?

Die ene die wij zijn en anders geen,

Die anderen, die wij nog worden mogen.

Ja, dit is voor mij, in een notendop, de essentie van de viering van vandaag. De mensen die wij werden, één voor één. Ieder in zijn eigen lichaam, op haar eigen plek. In het gezin, in het huis, in de familie, op school...allemaal op onze eigen manier zijn wij mens geworden, de mens die wij nu zijn. En de mens die wij nu zijn, exact diezelfde mens, die zijn wij morgen al niet meer...laat staan volgend jaar. Want elke dag worden wij een klein stukje een ander, door de ervaring die we opdoen. Fijne, liefdevolle ervaringen, die goed voelen, die iets doen trillen in ons lichaam en in onze ziel. Een stukje Liefde. Maar ook onaangename, scherpe, kwetsende ervaringen zijn onderdeel van ons leven. En ook die doen iets in ons lichaam en in onze ziel. Maar dat willen we niet voelen. Daar willen we ons tegen beschermen, het buitensluiten, die verbinding willen we vaak niet aangaan.....

De verbinding die we zoeken, de verbinding waar we naar verlangen, is Liefde. Liefde, zachtmoedig en trouw. Liefde, warmte van de zon, zachtheid van de sterke. Liefde als een warm dekentje, als een zachte cocon, een eigen veilige bubbel, waar geen enkel bozig woord of gebaar kan binnendringen. En daar, in die heilige drang naar veiligheid, verliezen we onze verbinding met het Leven. Licht én Duisternis, zijn de basiselementen in ons bestaan. Zonder nacht geen momenten van rust, van inkeer, van verwerking. Zonder schaduwkanten geen kans voor het licht, om gezien te worden. Zonder pijn en verdriet, wordt geluk wel heel gewoon.

Leven is durven en willen groeien. Leven is de pijn op je pad omarmen, in de ogen kijken. Door de wond van de boom naar het zonlicht te durven keren, kan de wond genezen en helen. Kan de wond mooi en zacht en sterk worden, mag ze gezien worden.

Durven en willen groeien. Nieuwe mensen durven begroeten. Met nieuwe mensen contact willen maken. Nieuwe dingen kunnen gaan doen, op onbekend terrein. Niet om ons ego te strelen, om belangrijk te willen zijn, of puur om geld te willen verdienen. Nee. Durven en willen groeien wordt gewekt door een verlangen naar iets, dat méér is. Het ontspringt uit de hunker naar iets, dat dieper gaat dan een kort, dagelijks moment van een behoefte, die bevredigd wil worden. Het is de hunker naar de verbondenheid met iets, dat groter is dan onszelf.

Het is gedragen worden door elkaar, als je zingt in het koor en jouw stem opgaat in het geheel, én het geheel mooier en voller van klank en kleur maakt. Het is de muziek, die ontstaat door jouw vingers over snaren of toetsen te bewegen, en die de lucht laat trillen en lichamen laat bewegen. Het is samen een gebed uitspreken, en je laten raken door woorden. Het is als ogen die elkaar ontmoeten, zonder woorden contact maken, zonder woorden verbinding laat groeien.

Lieve mensen, wij leven, net als Jezus 2000 jaar geleden, in een tijd waarin de denarie, het geld, een belangrijke rol speelt. Leven in gemeenschappen betekent al duizenden jaren dat er ook regels zijn, dat er ruilmiddelen zijn, en dat we hebben opgeschreven wat wel mag en wat niet mag. Geef aan de keizer wat van de keizer is. En vertaald naar onze tijd: geef aan de EU wat van de EU is. Wat niet alleen van de Nederlanders is, maar van alle Europeanen. En ik denk dan vooral aan schone lucht, schoon water, schone energie...een schone aarde met schoon voedsel, in een gezonde verbinding met elkaar.

En daarnaast: geef aan God wat van God is.

Geef aan elkaar de goddelijke liefde, die wij allemaal, ieder mens, in ons hebben. Maak ruimte in je lijf, in je hart en in je agenda, om opnieuw goddelijke verbindingen te kunnen gaan voelen. Zoek ze op onbekende terreinen, zonder woorden, in het contact, in de dans.....Voed jouw goddelijke verbinding. Geef het aandacht en liefde, motiveer en stimuleer het, durf het te doen, durf foutjes te maken. En ga voelen, dat ook jij je kan laten dragen door een Liefde, die groter is dan jijzelf. Liefde, sterker dan de dood.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in jou en ik geloof in mij
Ik geloof in de oorsprong van ons bestaan
Ik geloof in de Liefde die mensen ook wel God noemen.
Die liefde brengt ons als mensen samen
Ik geloof dat de Liefde moed geeft
aan mensen, jong en oud,
aan zieken en zwakken.
Ik geloof dat er moed en kracht is genoeg voor allen.
Wie je ook bent, wat je ook is overkomen.

Ik geloof in Gods Geest die ons bezielt
en die ons optilt tot ver boven onze grenzen.
Ik geloof in het leven
dat sterker is dan de dood,
in liefde, die haat overwint,
in vrede, die volgt op barre tijden.
Ik geloof in het Licht, dat blijft stralen in duisternis.
Amen.

Collecte

In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke / jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Mocht je hier (nog) geen gebruik van maken, dan kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Daarmee kunnen we de kosten betalen die we als gemeenschap moeten maken o.a. om wekelijkse vieringen te kunnen houden (zoals de forse huurkosten van deze kerk). Je bijdrage wordt erg op prijs gesteld. Hartelijk dank !!!

Lied

Huub Oosterhuis/ Antoine Oomen

1.koor 2.allen
Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.

Tafelgebed

- V. Tot hier zijn wij gekomen, Eeuwige,
allemaal verschillende mensen,
uiterlijk onbewogen biddend en zingend;
U kent ons zoals we waarlijk zijn:
eenzaam door eigen of andermans handelen;
verdrietig om verlies van waar wij zo aan hechtten;
blij om succes dat in wezen zo vluchtig is;
dankbaar om genezing
van lichamelijk of geestelijk kwaad;
onzeker, omdat wij de goede weg willen gaan,
maar niet weten of ons dat lukt.
- A. Zie ons en bescherm ons
tegen totale afzondering,
waardoor wij de ander niet meer zien
en ook zelf niet meer gezien worden;
tegen verharding van standpunten, die uitloopt
op onmacht om problemen op te lossen;
tegen onverschilligheid die schuldig maakt
ten opzichte van al het door U geschapene;
tegen wanhoop die geen leven brengt.
- V. Voor Uw zegeningen spreken wij dank uit, Eeuwige.
Voor alle kleine dingen waaraan wij zo dikwijls voorbijgaan
een onverwachte liefkozing;
aandacht, ons gegeven in nood;
troost die wij ervaren
zonder dat er een woord gesproken wordt;
inspiratie, onverklaarbaar opgeroepen door onze zintuigen;
en innerlijke rust, basis van vrede.
Wij danken U, Bron van Leven, voor Jezus,
voortgekomen uit het Joodse Volk,
door U gezegend vanaf het eerste uur.
U heeft ons Jezus leren kennen
en dankzij Jezus weten wij van U.
- A. Op verzoek van die uitzonderlijke Mensenzoon
stellen wij Zijn teken om uit te dragen wat wij
het liefste willen:
het delen van leven met alle mensen
en daardoor het uitbannen van honger, onrecht en dood.
We zeggen Hem na, die ons inspireert:
Neem het brood en de wijn, deel het met elkaar
zoals Ik mijzelf voor alle mensen gegeven heb,
mijzelf heb gedeeld.
Denk daarbij aan mijn en jullie God
en aan het Eeuwigdurende Verbond,

waarin wij met Hem en elkaar
verbonden zijn en blijven.

- V. Ooit hopen we te bereiken een geloof zo groot
als Jezus had in U
en in een wereld waar mensen leven voor elkaar
en waar Uw naam 'Gerechtigheid' is.
Eeuwige, zie ons en blijf onder ons aanwezig.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Hoor je mij,
voor mij geen ander dan jij,
bij jou alleen ben ik veilig.

Godheid had mij in haar macht,
offers eiste zij, bloed,
ik heb ze gebracht.
Haar grote namen waaiden voorbij.
De jouwe niet, die is hier op mijn lippen.

Hoor je mij...

Enige die ik nog ken,
alles ben je me,
erfdeel en beker.
Lieflijke oorden vielen mij toe.
Mijn hart klimt in mij
mijn geest wordt wijd:
Jij verkoopt mij niet,
voor geen prijs,
voor geen ander.

Hoor je mij ...

Intenties en voorbeden

Lieve God, wek onze zachtheid weer.

Zodat wij met zachte handen en zachte ogen een ander kunnen zien in haar kwetsbaarheid, een ander kunnen voelen in zijn pijn, en met de ander kunnen meeleven, zonder onszelf erin te verliezen. Op deze wijze willen wij ons verlangen naar verbinding, ook praktisch handen en voeten kunnen geven.

Lieve God, hoor je mij?

Wij willen bidden voor Marina en voor alle anderen, die hun liefste medemens hebben zien sterven en hebben moeten loslaten van dit aardse bestaan. Help ons om hen nabij te zijn in woord en

gedachten, zonder hen te belasten met onze eigen zorgen. Help hen om de verbinding met hun geliefden te blijven voelen door de Liefde, die sterker is dan de dood.
Onze Vader, Bron van Zijn.....

Onze Vader (Armeense versie)

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert:
Ik geef u een naam opdat ik U een plaats kan geven
in mijn leven.
Bundel Uw licht in mij. Maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw enige verlangen handelt dan samen met de onze.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak los de koorden van fouten,
die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit U wordt de al werkzame wil geboren.
De levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Activiteiten en informatie voor de komende periode

Lied

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Zegenbede

Lieve God,
Die mij hebt geworpen in die oneindige ruimte,
En mij hebt laten landen, hier, op Moeder Aarde.
Wij vragen om Uw Zegen.
En om de zegen van de Geest, die in ons is en om ons heen:
Laat onze ogen elkaar ontmoeten,
Laat onze handen elkaar helpen,
Laat onze harten naar elkaar luisteren,
Zodat wij ons kunnen verzoenen en verbinden,
Met onszelf, met elkaar, en met het Eeuwige leven.